

- 1b. Om svaret på fråga 1a är jakande, ska de prispengar som erhålls i kapplöpningen (som dock inte erhålls av alla deltagande hästar), eller den tjänst i form av möjligheten för hästen att springa loppet som tävlingsarrangören tillhandahåller hästägaren, eller någon annan ersättning, anses utgöra ersättning för tjänsten?
- 1c. Om svaret på fråga 1a är nekande, är denna omständighet i sig ett skäl till att sätta ned avdraget för ingående mervärdesskatt på de skattepliktiga varor och tjänster som förvärvats och använts för att förbereda uppfödarens/tränarens egna hästar för kapplöpningar, eller ska en hästs deltagande i ett lopp anses ingå som en del i den ekonomiska verksamhet som bedrivs av en person som föder upp och tränar sina egna eller andra hästägares kapplöpningshästar, och kostnaderna för att föda upp egna hästar och låta dem delta i kapplöpningar ingå i de omkostnader som är kopplade till den personens ekonomiska verksamhet? Om svaret på den delen av frågan är jakande, ska prispengar ingå i beskattningsunderlaget och utgående mervärdesskatt redovisas, eller är prispengarna intäkter som inte alls påverkar beskattningsunderlaget för mervärdesskatt?
- 2a. Om det av mervärdesskattmässiga skäl är nödvändigt att betrakta flera olika delar av en tjänst som en enda transaktion, vilka kriterier ska i så fall tillämpas för att fastställa delprestationernas inbördes förhållande, det vill säga för att avgöra huruvida de utgör likvärdiga prestationer eller prestationer inom ramen för en huvudsaklig och en underordnad tjänst? Finns det någon hierarki mellan dessa kriterier vad gäller deras rangordning och vikt?
- 2b. Ska artikel 98 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt jämförd med bilaga III till det direktivet tolkas så, att den innebär att en tjänst inte kan klassificeras som en tjänst för vilken den reducerade skattesatsen ska tillämpas om tjänsten består av två delar som i mervärdesskatt hänseende ska betraktas som ett enda tillhandahållande och dessa deltjänster är likvärdiga, samtidigt som ingen av dem i sig kan klassificeras i någon av de kategorier som anges i bilaga III till direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt?
- 2c. Om svaret på fråga 2b är jakande, är det uteslutet att under omständigheter som dem som råder i förevarande mål klassificera kombinationen av en deljänst som ger rätt att utnyttja sportanläggningar och en deljänst som består av träning av kapplöpningshästar som en tjänst som i sin helhet omfattas av den reducerade skattesats som anges i punkt 14 i bilaga III till direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt?
- 2d. Om svaret på fråga 2c inte innebär att det är uteslutet att tillämpa den reducerade skattesatsen, vilken betydelse för fastställandet av tillämplig mervärdesskattesats har den omständigheten att den beskattningsbara personen, utöver att tillhandahålla rätten att utnyttja sportanläggningar och en tränarens tjänster, även tillhandahåller boxplats, utfodring och annan hästskötsel? Ska alla dessa delprestationer i mervärdesskatt hänseende betraktas som ett enda tillhandahållande som skattmässigt ska behandlas på samma sätt?

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1,

Talan väckt den 10 september 2015 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-481/15)

(2015/C 371/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls, och F. Wilman)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt förordning nr 300/2008 ⁽¹⁾ samt punkterna 4.1, 4.2, 7.5 och 14 i bilaga II till denna förordning genom att inte i nödvändig omfattning och frekvens ha en genomförd den regelbundna kontrollen av vissa gemensamma grundläggande standarder för luftsäkerhet och genom att inte ha tillsatt ett tillräckligt antal inspektörer för genomförande av kvalitetskontroller,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden anfört följande:

Artikel 11 i förordning (EG) nr 300/2008 samt punkterna 4.1, 4.2, 7.5 och 14 i bilaga II till denna förordning förpliktar medlemsstaterna att genomföra en regelbunden kontroll av vissa gemensamma grundläggande standarder för luftsäkerhet och att tillsätta ett tillräckligt antal inspektörer för genomförande av kvalitetskontroller.

Tyskland har inte uppfyllt dessa förpliktelser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, s. 72), i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning 18/2010 av den 8 januari 2010 (EUT L 7, s. 3).

Överklagande ingett den 21 september 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 juli 2015 i mål T-314/13, Portugal mot kommissionen

(Mål C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Recchia, P. Guerra e Andrade)

Övrig part i målet: Republiken Portugal

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 15 juli 2015 i mål T-314/13,
- återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Portugisiska staten att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.